



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové ve věci

žalobce: **L. K.,**
zastoupený advokátkou Mgr. Barborou Kubinovou
se sídlem Milešovská 1312/6, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **Exekutorská komora České republiky**
se sídlem Na Pankráci 1062/58, 140 00 Praha 4

o žalobě ze dne 2. 5. 2017 na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o jeho stížnosti ze dne 18. 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2017 na postup při vyřizování žádosti o poskytnutí informací ze dne 1. 2. 2017. V žalobě konstatoval, že žádostí ze dne 1. 2. 2017 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) požádal žalovaného o poskytnutí následujících informací o šetření vedeném u Exekutorské komory pod sp. zn. EK/1342/15:

- a) Zda toto řízení skončilo a pokud ano, kdy (uvedením přesného data) a s jakým výsledkem.
 - b) Pokud toto řízení dosud probíhá, kdy (uvedením přesného data) v něm byl proveden poslední úkon a o jaký úkon se jednalo.
 - c) Zda byla v uvedeném řízení prověřována manipulace s obsahem exekučního spisu soudním exekutorem, resp. padělání obsahu spisu soudním exekutorem, zejména měnění obsahu listin, antidatování listin a podvržení fotografií prezentovaných jako fotografií z průběhu exekuce. Pokud byla manipulace se spisem soudním exekutorem prověřována, jakým způsobem byla tato záležitost prověřována, resp. jaké konkrétní úkony byly provedeny ze strany Exekutorské komory či jejích orgánů, funkcionářů nebo jiný osob, ohledně šetření manipulace s exekučním spisem, a kdy tyto úkony byly provedeny.
2. Jelikož žalovanému marně uplynula lhůta pro poskytnutí informací nebo vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti, podal žalobce stížnost na postup při vyřizování žádosti ze dne 18. 2. 2017 dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Stížnost byla žalovanému doručena dne 18. 2. 2017. Vydání rozhodnutí o stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., se lze domáhat žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, neboť se jedná o rozhodnutí ve smyslu legislativní zkratky dle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s.
3. Žalovaný je při rozhodování o stížnosti nečinný, jelikož marně uplynula maximálně dvaadvacetidenní lhůta dle § 16a odst. 5 a § 16a odst. 8 zákona č. 106/1999 Sb., k rozhodnutí o stížnosti. Běh lhůty pro rozhodnutí o stížnosti se odvíjí od 18. 2. 2017, kdy byla prezidentovi Exekutorské komory (nadrízenému orgánu) stížnost doručena. Poslední den lhůty pro rozhodnutí o stížnosti připadl nejpozději na 13. 3. 2017, nicméně do dnešního dne nebylo o stížnosti rozhodnuto. Jelikož marně uplynula lhůta pro rozhodnutí o stížnosti, podal žalobce žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 15. 3. 2017, která byla žalovanému doručena dne 15. 3. 2017. Ani ta nebyla v zákonné lhůtě vyřízena, čímž byl bezvýsledně vyčerpán jediný prostředek, který je stanoven k ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s.
4. Žalobce dále uvedl, že dne 20. 2. 2017 mu byla doručena písemnost žalovaného č. j. EK/231/17-ph ze dne 15. 2. 2017, v níž žalovaný reagoval na předmětnou žádost o poskytnutí informací. Informace požadované v žádosti byly však žalobci poskytnuty pouze v rozsahu písm. a) žádosti. Informace požadované pod písm. b) žádosti nebyly žalobci poskytnuty vůbec, žalovaný pouze konstatoval, že šetření nebude komentovat, jelikož by tím mohlo dojít ke zmaření účelu šetření. Informace požadované pod písm. c) žádosti žalovaný žalobci poskytl pouze částečně, když pozitivně odpověděl na dotaz, zda byla v daném řízení prověřována manipulace s obsahem exekučního spisu. Ohledně druhé části požadavku uvedeného pod písm. c) žádosti však opět pouze uvedl, že bližší podrobnosti nebude komentovat. V rozsahu informací požadovaných pod písm. b)

- žádosti a části informací požadovaných pod písm. c) žádosti tak žalovaný dosud předmětnou žádost o poskytnutí informací nevyřídil.
5. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že 1. 2. 2017 obdržel e-mailové podání žalobce, které však navzdory označení, že se jedná o žádost o poskytnutí informací, nepovažoval za žádost ve smyslu § 4a zákona č. 106/1999 Sb., neboť požadované informace se týkaly doposud neukončeného šetření podnětu k výkonu dohledu nad činností soudního exekutora prováděného na základě § 7 odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, v účinném znění. Požadované informace proto žalobci v patnáctidenní lhůtě dle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., neposkytl. Následně podal žalobce dne 18. 2. 2017 opět e-mailem stížnost na postup při vyřizování stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Exekutorská komora ČR coby prvostupňový orgán v této věci stížnost posoudila a v rámci autoremedury podle § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., žádost žalobce vyřídila e-mailovou odpovědí ze dne 20. 2. 2017, čj. EK/231/17-ph, v níž v plné míře poskytla informaci požadovanou žalobcem pod písm. a) žádosti, a dále uvedla, že žádosti v částech dle písm. b) a c) nelze vyhovět, neboť by tím mohlo dojít ke zmaření účelu šetření.
6. V rámci autoremedury upravené ustanovením § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., tak povinný subjekt nepředkládal stížnost nadřízenému orgánu, neboť stížnost zcela vyřídil tím, že v části a) žádosti informace poskytl a v části b) a c) poskytnutí informace, byť neformálně, odmítl. Žalovaný si je vědom toho, že po zcela formální stránce nevydal samostatné rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti žalobce, nicméně sdělení – odpověď ze dne 15. 2. 2017, čj. EK/231/17-ph z materiálního hlediska považuje za rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti ve smyslu § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. O tom, že i přípis lze považovat za rozhodnutí, svědčí i judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudky ze dne 24. 5. 2006, čj. 1 Afs 147/2005 - 107, či ze dne 5. 5. 2011, čj. 2 Aps 3/2010 - 112). V rozsudku ze dne 2. 7. 2008, čj. 1 Ans 5/2008 - 104 Nejvyšší správní soud konstatoval, že úkon správního orgánu je nutno posuzovat podle jeho obsahu, nikoli podle formy, neboť i neformální přípis může být rozhodnutím v materiálním smyslu. Sdělil-li proto žalovaný žalobci, že informace požadované pod body b) a c) žádosti mu nemůže poskytnout, včetně důvodu neposkytnutí, jednalo se materiálně o rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. O tom, že i žalobce považoval předmětný přípis materiálně za rozhodnutí, svědčí skutečnost, že proti němu podal dne 22. 5. 2017 odvolání. Vzhledem k tomu, že se jednalo o blanketní odvolání, vyzval žalovaný žalobce přípisem ze dne 28. 6. 2017 k jeho doplnění, což však žalobce neučinil a ve stanovené lhůtě odvolání nedoplnil. Žalovaný proto odvolání žalobce přezkoumal v mezích § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodnutím ze dne 17. 7. 2017 odvolání žalobce zamítl a potvrdil správnost napadeného rozhodnutí.
7. Žalovaný tedy stížnost žalobce ze dne 18. 2. 2017 na postup při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 1.2.2017 zcela vyřídil, neboť v reakci na ni přípisem (jenž je materiálně rozhodnutím) sp. zn. EK/231/17-ph žalobci poskytl informace požadované pod bodem a) žádosti a v částech b) a c) žádost odmítl. Z uvedeného důvodu nemůže být ve věci nečinný.
8. Při ústním jednání před soudem setrvali účastníci řízení na svých dosavadních podáních a procesních stanoviscích; žádné další argumenty podstatné pro rozhodnutí ve věci samé neuvedli. Soud při ústním jednání neprovedl dokazování žalobcem označenými důkazy,

neboť se jedná o listiny, které jsou obsahem správního spisu. Soud pro úplnost dodává, že při rozhodování v dané věci z obsahu správního spisu vycházel; o existenci v něm obsažených listin dokládajících průběh řízení o předmětné žádosti ostatně mezi účastníky řízení nebylo sporu.

9. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud se plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že přípis datovaný dnem 15. 2. 2017 sp. zn. EK/231/17-ph, který žalovaný zaslal žalobci v reakci na jeho stížnost ze dne 18. 2. 2017, je z materiálního hlediska rozhodnutím o předmětné žádosti o poskytnutí informací. Přestože tento přípis nevykazuje formální náležitosti rozhodnutí dle správního řádu, mezi něž patří výrok, odůvodnění či poučení o opravném prostředku, je z jeho obsahu jednoznačně patrné, že žalovaný jím jednak zčásti poskytl žalobci jím požadované informace, a ve zbývajících částech žádost o jejich poskytnutí odmítl, přičemž uvedl též důvod odmítnutí (poskytnutím informací by „*mohlo dojít ke zmaření účelu šetření*“). Jak ve své judikatuře opakovaně dovodil Nejvyšší správní soud a Ústavní soud, pojem „rozhodnutí“ je nutno vykládat materiálně, takže není rozhodné, zda napadený akt je takto označen a jakou má formu, nýbrž zda je způsobilý negativně zasáhnout právní sféru žalobce (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 12/17 ze dne 7. 11. 2017)).
11. Podle ustanovení § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, *pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti*. Vzhledem k tomu, že žalovaný předmětnou žádost v plném rozsahu vyřídil přípisem ze dne 15. 2. 2017 sp. zn. EK/231/17-ph, který je z materiálního hlediska rozhodnutím (viz výše), nebyl dle zákona povinen předložit žalobcovu stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu, a nadřízený orgán nebyl za této situace povinen se stížností zabývat a jakkoliv o ní rozhodovat. Tvzení žalobce, že žalovaný byl v řízení o jím podané stížnosti ze dne 18. 2. 2017 nečinný v rozporu se zákonem, je tedy neopodstatněné.
12. Soud nemohl přehlédnout, že proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2017 sp. zn. EK/231/17-ph podal žalobce odvolání, o kterém rozhodla Exekutorské komory ČR rozhodnutím ze dne 17. 7. 2017 č. j. EK/231/17-ph tak, že odvolání zamítla a jím napadené rozhodnutí potvrdila. Tímto odvolacím rozhodnutím nadřízeného orgánu, které již vykazuje všechny formální znaky rozhodnutí vyžadované správním řádem, bylo s konečnou platností meritorně ukončeno řízení o předmětné žádosti o poskytnutí informací. Rozhodování o žalobcově stížnosti ze dne 18. 2. 2017 by po vydání rozhodnutí prezidentky Exekutorské komory ČR ze dne 17. 7. 2017 č. j. EK/231/17-ph postrádalo jakýkoliv smysl. Po vydání tohoto odvolacího rozhodnutí se žalobce mohl a měl bránit proti částečnému neposkytnutí informací správní žalobou směřující právě proti tomuto rozhodnutí. Žaloba na ochranu proti nečinnosti nadřízeného orgánu v řízení o stížnosti nebyla namísto za situace, kdy nadřízený orgán žalovaného odvolacím rozhodnutím ze dne 17. 7. 2017 č. j. EK/231/17-ph s konečnou platností rozhodl ve věci samé.
13. Soud na tomto místě poukazuje na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008 č. j. 9 As 76/2007 – 52, v němž jmenovaný soud

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

dovodil, že „je proto vždy nutno zkoumat postup správního orgánu a povahu úkonů, které v řízení učinil. Jestliže totiž tento učiní úkon, který je svou podstatou podřaditelný pod ust. § 65 s. ř. s., tj. jestliže bylo tímto úkonem zasaženo do práv stěžovatele tak, že jsou zakládána, měněna, rušena či závazně určena či se negativně projevil v jeho právní sféře, je tento úkon nutno kvalifikovat jako rozhodnutí ve smyslu legislativní zkratky zavedené ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. V takovém případě, tj. když správní orgán vydá rozhodnutí, není naplněn základní pojmový znak nečinnosti a je nutno akcentovat ochranu poskytnutou soudním řádem správním v části třetí hlavy druhé dílu prvním. Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu tak přichází v úvahu pouze tehdy, jestliže správní orgán je nečinný v tom smyslu, že nevydá rozhodnutí ve výše nastíněné podobě (resp. osvědčení).“ V souzené věci bylo žalovaným rozhodnutí ve smyslu legislativní zkratky uvedené v § 65 odst. 1 s.ř.s. vydáno (viz výše) a následně bylo dokonce potvrzeno rozhodnutím prezidentky Exekutorské komory ČR ze dne 17. 7. 2017 č. j. EK/231/17-ph., jímž se nadřízený orgán s konečnou platností vypořádal s předmětnou žádostí žalobce o poskytnutí informací tak, že ve shodě s názorem povinného subjektu odmítl žalobci část požadovaných informací poskytnout. I na nyní projednávanou věc tak lze plně vztáhnout závěr obsažený v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008 č. j. 9 As 76/2007 – 52, podle něhož „v takovém případě však soudní řád správní vymezuje možnost obrany proti tomuto úkonu, resp. rozhodnutí tak, že autoritativně určuje pouze možnost podání žaloby dle části třetí hlavy druhé dílu prvním, která je základní možností, jak se domáhá ochrany před kvalifikovanými úkony správních orgánů. Ostatní kategorie žalob jsou totiž konstruovány jako zbytkové, kterých je možno využít jen za situace, kdy není možno použít žalobu základní.“

14. Skutečnost, že rozhodnutí prezidentky Exekutorské komory ČR ze dne 17. 7. 2017 č. j. EK/231/17-ph bylo vydáno až po podání žaloby, je zcela irelevantní, neboť v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu soud podle § 81 odst. 1 s.ř.s. rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
15. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.
16. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
17. Pro úplnost soud dodává, že žalobce sice dne 7. 2. 2018 po sedmé hodině ranní zaslal soudu třikrát po sobě v krátkém časovém rozestupu e-mailem zpětvzetí žaloby, avšak žádné z těchto jeho podání nebylo opatřeno elektronickým podpisem, ani nebylo následně potvrzeno zákonem stanoveným způsobem, a soud k němu proto nemohl přihlížet. Podle § 37 odst. 2 s.ř.s. podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. Zpětvzetí žaloby je nepochybně úkon, jímž se disponuje řízením, a proto musí být učiněno pouze způsobem stanoveným v § 37 odst. 2 s.ř.s. Jak vyplývá z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, čj. 7 As 274/2016-16, podání zaslání soudu e-mailem, jímž se disponuje řízením a které není opatřeno elektronickým podpisem, je nutno podle § 37 odst. 2 s. ř. s. v zákonné třídenní lhůtě potvrdit u soudu, u něhož bylo učiněno, jinak se k němu nepřihlíží. Zpětvzetí žaloby ze

dne 7. 2. 2017 nebylo ve stanovené lhůtě potvrzeno písemným podáním shodného obsahu či předložením jeho originálu, a soud k němu proto nepřihlížel.

18. Jak již bylo uvedeno shora, žalobce dne 7. 2. 2018 krátce po sedmé hodině ranní zaslal soudu třikrát po sobě e-mailem zpětvzetí žaloby. Krátce nato, v devět hodin téhož dne, se však osobně dostavil k nařízenému ústnímu jednání, při kterém na výslovný dotaz předsedkyně senátu uvedl, že jeho procesní stanovisko vyjádřené v žalobě se nezměnilo a na podané žalobě trvá. O tom, že hodlá vzít žalobu v dané věci zpět, nebo že tak dokonce již učinil, se během jednání ani slovem nezmnínil. Smysl tohoto žalobcova počínání zůstal soudu utajen.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 7. února 2018

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu